

KRASSEKNAR

Tekst: Marcel Tabbers

Beeld: Eigen foto's

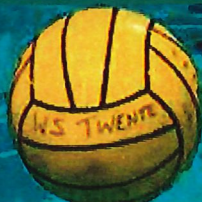
KRASSE KNAR GERRIT PRINSEN

DE VROLIJKHEID, HET ENTHOUSIASME EN GEDREVENHEID SPAT VAN GERRIT PRINSEN AF ALS JE MET HET ONDERWERP WATERPOLO AANSNIJDT. IN ONVERVALST TWENTS PRAAT HIJ AAN EEN STUK DOOR OVER ZIJN GELIEFDE SPORT DIE HIJ OP 80-JARIGE LEEFTIJD NOG ALTIJD BEOEFENT IN HET VIJFDE TEAM VAN WS TWENTE. "IK HEB ALLE MOGELIJKE TAKEN IN HET VERLEDEN GEDAAN VOOR DE VERENIGING. VAN VOORZITTER TOT SCHEIDSRECHTER, VAN ZWEMOFFICIAL TOT HET VOUWEN VAN HET CLUBBLAD. EN NOG STEEDS DOE IK KLUSSEN ALS ZE ME VRAGEN OM HULP", LAAT DE KRASSE KNAR WETEN.

Naam: GERRIT PRINSEN

Geboortedatum: 08-11-1941

Team: WS TWENTE 5

Het was niet de zwemsport die Gerrit in eerste instantie aantrok. Hij deed aan atletiek en was niet onverdienlijk als kogelstoter, speer- en discuswerper. Hij werd zelfs veelvuldig Overijssels kampioen op die disciplines. "Ik was na schooltijd en na het eten ook vaak te vinden in het Weusthag, het buitenbad in Hengelo. Nu was atletiek leuk, maar wel heel individualistisch. Dat was bij waterpolo anders. Toen kwam het onvermijdelijke dilemma waar de trainer mij voor stelde. Ik moest een keuze maken. En de rest is geschiedenis zeggen ze dan toch altijd?"

FUSIE IN OPDRACHT VAN DE GEMEENTE

De Tukker in hart en nieren meldde zich als 13-jarige aan bij Weusthag. De club in Hengelo waarvan de leden veelvuldig te vinden waren in het gelijknamige buitenzwembad in de volkswijk. "In die tijd deed je nog veel voor de club. Dus als je gevraagd werd, deed je dat gewoon. Zo was ik op mijn achttiende al bestuurslid en hield ik me bezig met de advertenties die in het clubblad geplaatst werden. Uiteraard nam ik later de productie van het vouwen daarvan voor m'n rekening. Zo'n papieren versie zie je bijna niet meer tegenwoordig. Alles gaat digitaal natuurlijk."

Maar dat was nog niet alles. Gerrit werd bijvoorbeeld voorzitter op heel jonge leeftijd. "Ik was 23 jaar en aan mij werd gevraagd of ik voorzitter wilde worden. Ik had immers al de nodige ervaring opgedaan. Het zou voor een jaartje zijn. Nou ja, je kan het wel raden denk ik..." Tien jaar als preses volgden. Daarin mooie momenten, maar soms waren er ook roerige tijden. De meest in het oog springende gebeurtenis was de fusie met de Hengelose Zwemclub, kortweg HZC. Een vereniging met een heel andere cultuur dan Weusthag. Toch 'moesten' de clubs samen. In opdracht van de gemeente. "We kregen anders geen

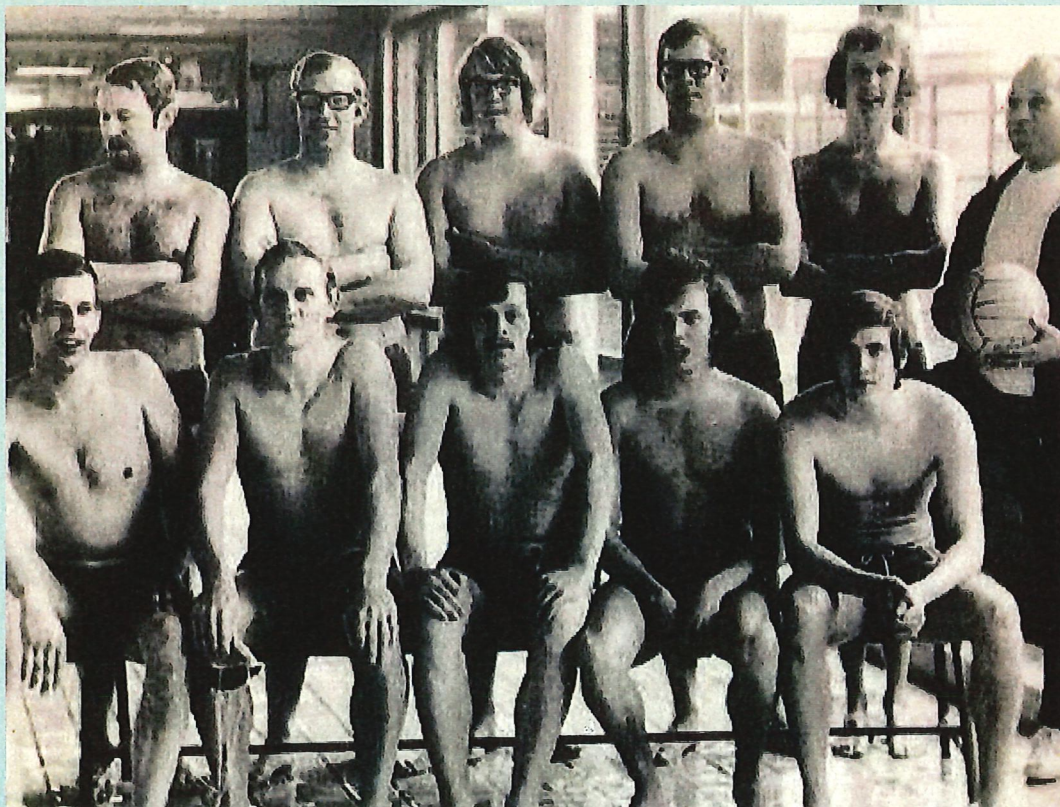
nieuw zwembad. Er was namelijk nog geen binnenbad en door te fuseren kwam er geld vrij voor het Twentebad. Inmiddels is het dit jaar alweer vijftig jaar geleden. Waar blijft de tijd hè?"

Het laten samensmelten van beide verenigingen was dus een 'must' vanuit de gemeente. Daar dachten veel leden anders over. Voor Gerrit was het een flinke klus om alle sentimenten te managen en de leden op een lijn te krijgen. "We zijn er een jaar mee bezig geweest. Uiteindelijk moest er worden gestemd door beide verenigingen. In een hotel waar vooraf in twee aparte ruimtes werd vergaderd. Iedere vereniging met de eigen leden." De fusie leverde voor de nieuwe club een weinig verrassende naam op: HZC Weusthag. In totaal had het toentertijd 1500 leden. "De helft daarvan kreeg elementair zwemles. Dat leverde flink wat geld op voor de clubkas, maar betekende voor mijzelf dat ik een opleiding tot instructeur ging doen. Voor mij een vanzelfsprekendheid." In 2009 gaat de club met Heidelberg uit Borne een fusie aan tot het huidige WS Twente.

"Tachtig is maar een getal hè!"

'DIK' WATER

Van iemand die zoveel voor z'n club doet zou je denken dat hij zijn familie daarin meenam. Niets is minder waar. "Mijn vrouw heeft me altijd geholpen met het clubblad. Verder niets. Mijn drie kinderen hebben hun zwemdiploma gehaald en daarna nooit aan waterpolo of wedstrijdzwemmen gedaan."

Het team van Weusthag dat in 1971 promoveert naar de derde klasse. Staand v.l.n.r.: Laurens Geerdink, Gerrit Prinsen, Harry Wennink, Nico Doets, Jan Stobbelaar, Hans Letteboer (trainer/coach). Voorste rij v.l.n.r.: Hans Schutten, Bertus Bittink, Hans Broer, Eddy Meyerink en Tony Meyerink.

Gerrit Prinsen ontvangt felicitaties als voorzitter van de nieuwe vereniging HZC-Weusthag na afloop van de fusievergadering op 25 november 1972.

De afgelopen twee 'coronaseizoenen' zijn voor iedereen vreemd geweest. Ook Gerrit moest beide keren weer in vorm komen. "Het water voelde dik. Het was heel zwaar om weer te beginnen." Toch had hij een goed alternatief. "Ik heb een badje in de achtertuin staan van 3,80 meter. Daar ging ik elke dag in zitten. Zelfs als je eerst een wak in het ijs moest hakken." Die koude is Gerrit overigens niet vreemd. "Ik deed altijd al mee met de nieuwjaarsduik. De Wim Hof-methode heeft zeker mijn warme belangstelling."

"Op zondag moesten we dan naar de kerk en dan had je altijd stro in je broek"

Gerrit hield het op sportief gebied niet alleen bij waterpolo. "Ik deed in 1985 aan de Elfstedentocht mee en heb die uitgereden. Ik heb onderweg het maximale eruit gehaald en genoten. Mijn tijd was bijna zestien uur en ik kwam om 23.55 uur binnen. Net op tijd dus." Maar er was meer. "Ik deed met mijn zoon aan triatlons. Met zwemmen lag ik op hem voor. Maar ja, binnen no-time fietste hij naast me om er daarna snel vandoor te gaan. In de Nacht van Parijs stond ik op de skeelers."

MOOIE EN PIJNLIJKE HERINNERINGEN

De sportieve uitstapjes werden afgewisseld met de nodige toernooien in binnen- en buitenland. "Ons eigen toernooi op tweede pinksterdag ging altijd door. Al was het water dertien graden van het buitenbad Tuindorp, de thermometer gaf altijd de benodigde vijftien graden aan... Hoe dat gedaan werd weet ik niet", zegt Gerrit met een grijns. "In Winterswijk sliepen we bij de boer in de hooischuur. Op zondag moesten we dan naar de kerk en dan had je altijd stro in je broek." Of de motor-

ritjes met Bertus Bittink naar de wedstrijden. "Iedereen die achterop mee ging, moest een zware leren jas aan van hem. Dat deed je maar al te graag. En die jas was nog functioneel ook. Je stapte altijd blauw van de kou van de motor af. Als een bevroren poppetje."

Tot slot nog een gebeurtenis die diepe indruk maakte: het overlijden van Harry Wennink. "Ik denk dat het inmiddels twintig jaar geleden is. Hij ging in de derde periode het water uit vóór mij. Ik zwom naar mijn vertrouwde midvoorpositie en had daardoor niet door dat hij op de kant in elkaar klapte. Het deed me ontzettend veel. Zijn spelerskaart heb ik nog steeds in mijn bezit."

Dat het meedoen aan een demonstratiewedstrijd leidt tot iets moois weet Gerrit ook. "We werden met Weusthag gevraagd tegen de mannen van Het Ravijn te spelen. Dat was een team in oprichting. We moesten ons vooral niet inhouden. Dat was de opdracht. Het gevolg was een 17-1 overwinning en ik maakte er zestien. De heer Zweers was trainer van de Nijverdalse ploeg. Die vroeg ons een paar jaar later maar eens terug te komen. De club promoveerde jaar na jaar en kwamen uiteindelijk uit in de hoofdklasse. Ze spelen nog steeds op het hoogste niveau in Nederland. Zo zie je maar dat je met een goede trainer, sponsors, organisatie, accommodatie en vooral inzet heel ver kan komen."

De waterpololiefhebber Gerrit Prinsen lijkt nog lang niet uitgespeeld. Hoewel het verloop van de competitie vanwege de coronapandemie een grillig verloop heeft, vindt hij het 'spelletje' te leuk om te stoppen. "Het balletje gooien houdt me lekker bezig. En jong. En tachtig is maar een getal hè?", besluit de Krasse Knar. ■

33 JAAR IN HET EERSTE TEAM

Gerrit Prinsen speelde vanaf zijn 17e tot zijn 50e in het eerste team. Het hoogste niveau was de tweede klasse van de bondscompetitie. Toen ging de controle voorafgaand aan de wedstrijd nog met papieren spelerskaarten. "Daarop stond je foto met je geboortjaar. Dat leidde soms tot vragen. Het werd namelijk niet geloofd."

KENT U OOK EEN ECHE VETERAAN?

Geef zijn of haar gegevens door aan waterpoloNL@knzb.nl